

CAMILLA LACKBERG

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΟΥΒΙ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΣΚΛΗΡΗ

Διαβάστε ένα απόσπασμα από το βιβλίο

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Camilla Lackberg

Το χρυσό κλουβί

Μετάφραση από τα σουηδικά
Γρηγόρης Κονδύλης

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Αφού άφησε τη Ζιλιέν στο νηπιαγωγείο, η Φέι έκανε μια βόλτα στο Έστερμαλμ χωρίς συγκεκριμένο προορισμό. Είχε αποφασίσει να μην περνάει όλη τη μέρα της στο σπίτι. Θα φρόντιζε να βρίσκει συνεχώς σε κίνηση, θα έκαιγε το λίπος και θα γινόταν ξανά λεπτή και καλογυμνασμένη. Η παρακμή έπρεπε να σταματήσει με κάθε τρόπο.

Το στομάχι της γουργούρισε δυσανεστημένο. Δεν είχε φάει πρωινό, μόνο καφέ είχε πιει, σκέτο, για να αυξήσει τις καύσεις κατά τη διάρκεια του περιπάτου. Από το μυαλό της περνούσαν συνεχώς εικόνες φαγητών σαν γαστρονομικό καλιδοσκόπιο. Αν πήγαινε στο σπίτι, δεν θα μπορούσε ν' αντισταθεί στον πειρασμό, θα κατέβαζε ό,τι έβρισκε στο ντουλάπι με τα τρόφιμα. Τάχυνε το βήμα της. Διέσχισε τη λεωφόρο Καρλαβέγκεν με κατεύθυνση προς το πάρκο Χουμλεγκόρντεν. Μόρφασε με αηδία νιώθοντας τον ιδρώτα στην πλάτη της. Δεν της άρεσε καθόλου να ιδρώνει. Αλλά ήταν όπως έλεγε η Άλις: «Ο ιδρώτας είναι λίπος που κλαίει». Όχι βέβαια πως είχε δει ποτέ την Άλις να χύνει έστω και μία σταγόνα ιδρώτα.

Οι προσόψεις των κτιρίων του δέκατου ένατου αιώνα δέσποζαν αυταρχικές γύρω της, άγρυπνες και ακλόνητες. Ο ουρανός ήταν καταγάλανος κι ο ήλιος έκανε αντανakλάσεις στο φρέσκο χιόνι, που ακόμη δεν είχε πιάσει να βρομίζει. Παρά τον ιδρώτα, ένιωθε πιο ανεβασμένη απ' ό,τι εδώ και μήνες. Η αναπάντεχη πρόσκληση από τον Τζακ να βγουν έξω οι δυο

τους ήταν ένα σημείο καμπής. Ή μάλλον θα γινόταν ένα σημείο καμπής.

Είχε όμως και η ίδια μερίδιο ευθύνης για τη στασιμότητα της σχέσης τους. Είχε έρθει η ώρα να γίνει ξανά το άτομο που εκείνος ήθελε. Μια νέα εποχή θα άρχιζε.

Αποφάσισε οριστικά να μη συζητήσει μαζί του την πρόταση της Κρις. Τη χρειάζονταν στο σπίτι, θα ήταν εγωιστικό εκ μέρους της να σηκωθεί και να φύγει για ένα ολόκληρο Σαββατοκύριακο. Απέφευγε τις κλήσεις της Κρις, διότι ήξερε ακριβώς πώς θ' αντιδρούσε η φίλη της και τι θα της έλεγε.

Άνοιξε κι άλλο το βήμα. Σχεδόν ένιωθε το λίπος να λιώνει και να φεύγει από πάνω της, τα περιττά κιλά να εξαφανίζονται γραμμάριο το γραμμάριο. Τα ρούχα απορροφούσαν τον σιχαμερό ιδρώτα.

Κάτι λυκειόπαιδα στέκονταν και κάπνιζαν ακουμπισμένα στη μάντρα από κόκκινο τούβλο. Δύο κορίτσια και δύο αγόρια. Γκρίζος καπνός έβγαινε από το στόμα και τη μύτη τους όταν γελούσαν. Έμοιαζαν να μην έχουν καμία απολύτως έγνοια. Μερικά χρόνια πριν, σε μιαν άλλη εποχή, σε μιαν άλλη ζωή, θα μπορούσαν κάλλιστα να ήταν αυτή, ο Τζακ, ο Χένρικ και η Κρις.

Τζακ, ο άνετος πλακατζής. Ο ανέμελος αριστοκράτης που πάντα είχε μια πρόσκληση σε πάρτι στο τσεπάκι του. Άσος στις κοινωνικές σχέσεις και στο να κάνει τους ανθρώπους να γελούν. Ο Χένρικ ήταν ο στρατηγικός νους, το μυαλό. Είχε λαϊκή καταγωγή, από τα προάστια της Στοκχόλμης, αλλά κατάφερε να ξεφύγει αποκεί χρησιμοποιώντας την ευφυΐα του. Σπούδαζε Διοίκηση Επιχειρήσεων στο Βασιλικό Ινστιτούτο Τεχνολογίας και στη Σχολή Οικονομικών Επιστημών ταυτόχρονα.

Η Φέι προσπέρασε το αρτοποιείο Τόσε. Ψωμιά, κέικ και

ρολά κανέλας ήταν στοιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο. Άρχισαν να της τρέχουν τα σάλια, και πίεσε τον εαυτό της να κοιτάξει αλλού. Τάχυνε κι άλλο το βήμα της, σαν να τρεπόταν σε φυγή. Στη Νιμπρουγκάταν σταμάτησε να πάρει μian ανάσα. Άνοιξε την πόρτα και μπήκε στο Café Mocco, όπου παρήγγειλε πράσινο τσάι. Χωρίς ζάχαρη. Είχε γεύση απαίσια και στυφή χωρίς κάποια γλυκαντική ουσία, αλλά το ήπιε θέλοντας και μη, επειδή είχε διαβάσει ότι το πράσινο τσάι αύξανε τις καύσεις. Διέτρεξε μια στοίβα από εφημερίδες και περιοδικά και βρήκε την *Dagens Industri* του προηγούμενου Σαββατοκύριακου, με τον Χένρικ και τον Τζακ στο εξώφυλλο. Η φωτογράφιση έδειχνε χλιδάτη. Κάθονταν σε μια μοτοσικλέτα αντίκα με πλαϊνό καλάθι. Γυαλιά ηλίου και δερμάτινα μπουφάν. Ο Τζακ πάνω στη μοτοσικλέτα, ο Χένρικ στο καλάθι, με δερμάτινο σκούφο σαν αυτούς που φορούσαν κάποτε οι πιλότοι. Χαρούμενες εκφράσεις, πλατιά χαμόγελα.

Η αυτοκρατορία των δισεκατομμυρίων αντεπιτίθεται, ο τίτλος. Η Φέι άνοιξε την εφημερίδα και την ξεφύλλισε μέχρι που βρήκε τη συνέντευξη. Ο ρεπόρτερ Ίβαν Ούγκλα τούς είχε ακολουθήσει στη δουλειά για μία ολόκληρη βδομάδα. Παράξενο που ο Τζακ δεν της είχε πει τίποτα. Συνεντεύξεις του έπαιρναν συχνά, αλλά όχι για τόσο μεγάλα ρεπορτάζ.

Το κείμενο άρχιζε με μια σκηνή από το γραφείο τους στο Μπλασιεχόλμεν. Ο Τζακ διηγιόταν με ευθυμία πόσο σκληρά δούλευαν στη φάση της δημιουργίας της εταιρείας τους, της Compare. Τότε έμενε στο προάστιο Μπεργσχάμρα, μελετούσε για το πανεπιστήμιο τη μέρα και πάλευε με το επιχειρηματικό πλάνο της Compare το βράδυ. Η αρχική ιδέα ήταν να δημιουργηθεί μια υπερδραστήρια εταιρεία τηλεπωλήσεων.

«Για να τα καταφέρω ήξερα ότι έπρεπε να θυσιάσω τα

πάντα, να δώσω στην επιχείρηση και στον Χένρικ όλο μου τον εαυτό. Δεν υπήρχε ούτε χρόνος ούτε λεφτά για κάτι άλλο πέρα από δουλειά, δουλειά, δουλειά, τόσο για την Compare όσο και για τον βιοπορισμό μας. Για να κερδίσεις πολλά, πρέπει να τα δώσεις όλα».

Η αλήθεια ήταν πως ο Τζακ δεν είχε χρειαστεί να δουλέψει καθόλου στη φάση που έστηναν την εταιρεία, μια που η ίδια είχε παρατήσει τη σχολή για να τον ζει καθαρίζοντας τραπέζια ολημερίς στο Café Madeleine. Έτσι είχαν συμφωνήσει να γίνουν τα πράγματα. Αυτό ήταν το καλύτερο για την επιχείρηση.

Η συνέντευξη συνεχιζόταν στο ίδιο μοτίβο. Το 2005 η Compare, η πιο επιτυχημένη εταιρεία της χώρας στον τομέα των τηλεπωλήσεων, μετατράπηκε σε επενδυτική. Αγοράζαν μικρότερες εταιρείες, τις εξυγίαιναν και τις πουλούσαν με τεράστιο κέρδος. Δεν ήταν λίγες οι φορές που τις τεμάχιζαν και πουλούσαν τα κομμάτια τους για πολύ περισσότερα χρήματα απ' όσα άξιζε η εταιρεία ως σύνολο. Αυτό σήμαινε ότι στην πορεία είχαν πατήσει ουκ ολίγους κάλους, όμως τα κέρδη μιλούσαν από μόνα τους. Σ' έναν κόσμο όπου μόνο το αποτέλεσμα μετρούσε, ο Τζακ Αντελχέιμ και ο Χένρικ Μπέργενταλ ανακηρύχθηκαν επιχειρηματικές ιδιοφυΐες.

Αργότερα, έχοντας πουλήσει σχεδόν τα πάντα, στράφηκαν εν μέρει σε εταιρείες ηλεκτρισμού και εν μέρει σε επιχειρήσεις παροχής φροντίδας: ιδιωτικούς οίκους ευγηρίας, κέντρα υποστηριζόμενης διαβίωσης και σχολεία. Με τα ίδια αποτελέσματα. Ό,τι άγγιζαν έμοιαζε να μετατρέπεται σε χρυσό, και όλοι ήθελαν να συναναστρέφονται τους νεαρούς Μίδες. Το όνομα της εταιρείας από τα πρώτα χρόνια, το όνομα που είχε σκεφτεί η Φέι, το κράτησαν. Δεν αλλάζεις τους όρους του παιχνιδιού όταν το ζάρι φέρνει εξάρεις.

Εκείνα τα πρώτα χρόνια που η Φέι συντηρούσε τον Τζακ, βοηθώντας ταυτόχρονα να μπουν τα θεμέλια της Compare, είχαν σβηστεί εντελώς. Καμιά φορά αναρωτιόταν αν ο Τζακ και ο Χένρικ θυμόνταν έστω κάτι απ' όλα αυτά ή αν στο μυαλό τους είχαν αναπλάσει ριζικά το παρελθόν. Το δικό της κομμάτι της ιστορίας δεν ταίριαζε στη μιντιακή εικόνα των δύο νεαρών, τολμηρών και ακατάβλητων επιχειρηματιών Τζακ Αντελχέιμ και Χένρικ Μπέργενταλ. Εξάλλου το δραματικό αποτέλεσμα ήταν άψογο, τους το είχε επισημάνει και η ίδια τότε: από τη μια ο Τζακ με την αριστοκρατική καταγωγή, το όμορφο παρουσιαστικό και την αίγλη του δανδή, από την άλλη ο Χένρικ, παιδί εργατικής οικογένειας από τα προάστια, όμορφος με έναν τραχύ τρόπο, ο ορισμός τού αυτοδημιούργητου. Ήταν ο τέλειος συνδυασμός. Η Φέι καλύτερα να έμενε στο παρασκήνιο, ώστε να μην μπλεχτεί η κατάσταση και χαθεί η αμεσότητα του μηνύματος.

Ο ρεπόρτερ είχε βγει ένα πρωί για τρέξιμο με τον Τζακ στο πάρκο Γιουργκόρντεν. Ο Ίβαν Ούγκλα μιλούσε με ενθουσιασμό για χρόνους και χιλιομετρικές αποστάσεις. Κάποιες φήμες ότι η Compare θα έμπαινε στο χρηματιστήριο ο Τζακ τις απέρριψε γελώντας ενώ έτρεχε.

Στην τελευταία σελίδα του ρεπορτάζ υπήρχε μια φωτογραφία του Τζακ στο γραφείο του στην εταιρεία. Ήταν σκυφτός, εντελώς απορροφημένος σε μια συνομιλία, ενώ ταυτόχρονα έδειχνε ένα έγγραφο. Δίπλα του, πιο κοντά στην κάμερα, στεκόταν η Ίλβα Λέντορφ. Φορούσε μια θεόστενη φούστα πένσιλ και είχε τα μαλλιά της πιασμένα σφιχτή αλογοουρά.

Η Ίλβα είχε σημειώσει τις πρώτες της επιτυχίες στον εκδοτικό κλάδο. Είχε καταφέρει να μετατρέψει απελπιστικά αρνητικούς ισολογισμούς σε θετικούς, να βελτιστοποιήσει διαδικα-

σίες, να ανοίξει νέους δρόμους σκέψης, ξεπερνώντας αγκυλώσεις του τύπου «έτσι γινόταν πάντα». Είχε αλλάξει δομές και είχε γκρεμίσει τείχη. Η Φέι την είχε γνωρίσει σ' ένα πάρτι τρία χρόνια πριν, και η Ίλβα τής είχε αναφέρει τότε ότι έψαχνε κάτι καινούργιο. Της είχαν κάνει μεγάλη εντύπωση ο δυναμισμός και η οξυδέρκεια της κοπέλας, και δύο βδομάδες αργότερα ο Τζακ την προσέλαβε, καθ' υπόδειξη της Φέι. Έναν χρόνο μετά η Ίλβα ανέλαβε οικονομική διευθύντρια της Compare. Ένα πρόσθετο όφελος αυτής της εξέλιξης ήταν πως τώρα υπήρχε μια γυναίκα στο διοικητικό σχήμα. Κάτι που η Φέι επίσης επισήμανε στον Τζακ. Δεν μπορούσε να βρίσκεται η ίδια σε αυτή τη θέση, επειδή είχαν αποφασίσει ότι θα έμενε στο σπίτι με τη Ζιλιέν τα πρώτα χρόνια.

Η Φέι έσυρε το δάχτυλο πάνω στη φωτογραφία της κοπέλας, κατά μήκος της πλάτης, των γλουτών, των λεπτών ηλιοκαμένων ποδιών, μέχρι χαμηλά στις μαύρες γόβες. Η Ίλβα ήταν όλα όσα η Φέι είχε ονειρευτεί να γίνει. Είχαν μόλις πέντε χρόνια διαφορά, όμως θα μπορούσαν κάλλιστα να ήταν είκοσι. Κι αντί να βρίσκεται σε κάποιο γραφείο, στο επίκεντρο της δράσης, όμορφη και επιτυχημένη, καθόταν εδώ στο Mocco, έπινε πράσινο τσάι με απαίσια γεύση και ονειρευόταν τα κρουασάν που βρίσκονταν δίπλα στο ταμείο. Άφησε κάτω την εφημερίδα γεμάτη μελαγχολία. Είχε κάνει την επιλογή της. Για τον Τζακ. Για την οικογένεια.

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 23 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

Η Φέι μοιάζει να τα έχει όλα: έναν τέλειο σύζυγο, μια πολυαγαπημένη κόρη και ένα πολυτελές διαμέρισμα στην καλύτερη περιοχή της Στοκχόλμης. Όμως σκοτεινές αναμνήσεις από την παιδική της ηλικία σ' ένα γραφικό ψαροχώρι, τη Φιελμπάκα, τη στοιχειώνουν, και νιώθει όλο και περισσότερο σαν φυλακισμένη σε χρυσό κλουβί.

Κάποτε ήταν μια δυνατή και φιλόδοξη γυναίκα, πριν τα παρατήσει όλα για τον σύζυγό της τον Τζακ. Όταν διαπιστώνει πως εκείνος την απατά, ο κόσμος της Φέι γκρεμίζεται και μένει εντελώς ξεκρέμαστη. Είναι κυριολεκτικά καταρρακωμένη, ώσπου αποφασίζει να πληρώσει τον Τζακ με το ακριβές αντίτιμο της προδοσίας του, με τη δίκαιη εκδίκησή της.

**Το Χρυσό κλουβί είναι ένα ψυχολογικό θρίλερ,
ένα γενναίο μυθιστόρημα με πρωταγωνίστρια μια
γυναίκα που τη χρησιμοποίησαν, την πρόδωσαν
ώσπου πήρε τη μοίρα στα χέρια της.
Μια δραματική ιστορία εξαπάτησης,
λύτρωσης και εκδίκησης.**

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

metaixmio.gr